

Voor onze Dames
De nieuwe Dameshoeden

Wanneer men om dezen tijd aan het zeestrand en in de boschrijke villabuurten en -dorpen al die menschen — dames zoowel als heeren — in hun bloote hoofden *) ziet rondkuieren, zou men zoo denken, dat de hoeden voor beide seksen fataal „d'r uit" zijn; dat geen fabrikant van hoofddeksels het uit dien hoofde meer in zijn hoofd hoeft te krijgen, nieuwe vormen van hoofddeksels te wrochten, want dat de heerschende mode hem, in hoofdzaak althans, het hoofd, (i.c. het bloote hoofd) zal bieden. Zoo'n man moet het hoofd stooten, dat kan je hem op een briefje geven. Zoo denkt de argelooze althans.

Maar het komt anders uit. Alles werd trouwens door sommige hoedenfabrikanten op haren en snaren gezet, om de blootshoofdsche menschen te bekeeren van de dwalingen huns weegs. Ja, er waren zelfs wetenschappelijke bladen, die het geleerde hoofd in deze voor hen toch ijdele materie dompelden, en zoowaar heele artikelen, door zeer geleerde heeren onderteekend, publiceerden, waarbij het blootshoofds gaan, als ongezond en roekeloos veroordeeld werd. Zoo lazen wij met een aplomb, een betere zaak waardig, beweerde wijsheden omtrent het feit, dat de hedendaagsche huiszit- en zakenmenschen met hunne door de binnenhuizen verweekte bollen niet gewend zijn aan temperatuurswisselingen, aan tocht, aan frissche windspelen en een verkoudheid in een ommezientje hen te pakken heeft, waarbij dan komt, dat 'n verwaarloosde verkoudheid een ijselijken hoop narigheden, ja, levenslange kwalen en vroegtijdigen dood na haar sleept.

Bedenkt men, — luister naar dezen geleerde — hoe verpest de atmosfeer der groote steden is, dan gevoelt men eerst recht het gevaar der infectie. En ten slotte is het, door geen hoofddeksel voor onze evennaasten afgesloten zweet, een haard van onreinheden. Het zweet van den teringlijder b.v. krioelt van tuberkelbacillen. . . . Wij zetten hier de mededeelingen van dezen professor stop, en laten aan onze lezeressen de critiek op zijne stellingen over, om intusschen er aan te herinneren, dat het maar niet alleen de hoedenfabrikanten zijn, die kunstmatig het dragen van hoofddeksels animeeren. In de dames zelf zit gelukkig ook nog wel de liefhebberij, om, — buiten de vacantie- en heete uitgaansdagen om — zich liefst „gekleed" te vertoonen, en vooral gekleed met dat wat hun waarlijk „kleedt?" En wat ter wereld, zoo vragen wij ons af, kleedt waarlijk bekoorlijker dan een wèlstaand hoofddeksel . . . Wij voor ons weten vast en zeker, dat al onze lezeressen er zoo over denken, en de eerstvolgende eeuwen wel niet van gedachte in dit opzicht veranderen zullen, want hoezeer de huidige tijdsomstandigheden ook van invloed op de wereldkaart mogen zijn, de staalkaart van mode-artikelen zal er niet door in den uithoek van de vergetelheid worden geduwd. Neen, de vrouw moet en zal er goed en aantrekkelijk uitzien, daarmede staat of valt, niet minder dan door een wereldkrijg, de heerschende orde der dingen. En dit alles is zoo en zal altijd zoo blijven om de even eenvoudige als onomredeneerbare reden, dat de aard der vrouw de grondslag van dit alles is.

De ware vrouw heeft, behalve andere plichten, vooral ook deze plicht, den meer zakelijken en onverschilligen mannen dagelijks te wijzen op het genoeglijke, het rustige, het zorgvolle van de schoonheidszin, en dat maar niet met woorden, met wijze of onwijze lessen, met zin- of met onzinspelingen, neen, door de macht van het voorbeeld, door de overtuigende charme harer eigen verschijning.

En dat daarbij, buitenshuis althans, de hoed. . . de, zeg maar gerust, hóófdrol speelt, zal een ieder gaarne erkennen.

*) Bij eenig nadenken bespeurt de lezeres, dat deze uitdrukking meer op het spraakgebruik berust en hier slechts bedoeld wordt „blootshoofds".

Hierboven een aardige mode-afbeelding voor den komenden winter. Deze zeer gekleede mantel is gemaakt van zwart pluche. Het is een eenvoudig kimono-model met een klokschoot en een breede ceintuur, die op zij sluit en meteen de sluiting voor den mantel vormt door twee knoopen. De kraag en manchetten zijn van bont, evenals de rand van onderen. Een zwart zijden rok met witte strepen staat er hoogst elegant bij, terwijl de moderne zwarte hoed, die heel eenvoudig gegarneerd moet worden, den indruk van het geheel nog verhoogt.

We wisten dus heel zeker, onzen lezeressen een genoegen te verschaffen door ons op een betrouwbare plaats op de hoogte te gaan stellen van wat er dit najaar al zoo gedragen zal worden op het délicate hoedengebied.

Zeer groote zoowel als kleine vormen zullen in aanzien zijn; voor sommige gezichtjes staat (de lezeres kan zich daarvan op onze kieken overtuigen) voor sommige gezichtjes doèt de groote hoed het beter, voor andere de kleine vorm.

Er wordt een groote verscheidenheid van kleuren gedragen, waarvan als het chiqueste worden aangemerkt: nègre (bruin), beige en cérise-rood, het laatste ook wel zweemend naar het paarsere „grosseille". De vormen zijn voor de grootere hoeden alle variaties van den matelot, of z.g. canotier, ook wel den, iets zwieriger, Rembrandt-vorm; de kleinere zijn vrijwel alle in het toque-model. Heel groot en heel klein is het parool; tusschensoort of middelmaat (de befaamde middelmaat, die, naar de oude zegswijze, de straat versiert,) zal men dit jaar tevergeefs zoeken.

Als garneering zal men veel bloemen zien, vooral rozen en chrysanten, en deze nog wel in opvallende fraaie kleuren; ook stellen gitten van zeer varieerenden vorm, aigretten, zullen veel worden gedragen, staand of als garneering om den bol gelegd; voorts is de veer nog in aanzien; de struisveer en paradis, respectabel fijne en dure hoofd-versierselen als zij zijn, hebben zich niet weg laten dringen. En gelukkig maar, want ik ken nog maar weinig sierlijker garneeringen dan juist die struisveeren, soepel neerhangend of in omhoogstaande trotsche panache of amazone. Het materiaal van den hoedvorm zelf is vilt of fluweelen overtrek.

Doch laat mij eerst onze verschillende modelletjes aan U voorstellen.

De eerste foto is die van een zwart fluweelen ronden matelot met hier en daar uitgesneden rand, welke uitsnijdingen versierd zijn met struisgarnituren en zijden strikjes. Rond den bol een gitten krans. De binnenkant van den rand is eveneens van zwart fluweel. No 2. is een canotier van zwart velours met grijzen velours binnenrand; de bol is van afloopenden vorm. De garneering bestaat uit een lichtgrijs struisveergarnituur dat als schuim zoo licht en luchtig zich om den bol slingert en neersliert van den rand. Rechts is dat garnituur afgemaakt met stalen agraafjes. Deze agraafjes zal men dit jaar evenals gittengarnituurtjes veel als garneersel zien. Onze derde foto is die van een donkerbruinen fluweelen Clocke-hoed met slappen bol, beigen fluweelen binnenrand. De rand is ingehaald, gebouillonneerd. De versiering is een tweetal struisveeren in beige en donkerbruin ombré. Deze hoed heeft een vorstelijk aanzien. Onze vierde kiek vertoont U een kleinen matelot, een werkelijk hondje van een hoedje, van zwart velours de Lyon; het snoesje is versierd met een bandeau van witte aigrettes-crosses, voor en achter afgemaakt met witte veeren toefjes. De vijfde foto stelt een toque voor, voor cerise-fluweel, naar achter in kuif gedrapeerd. De versiering is een garnituur van naturel groene pauwenveeren dat met de zwarte opstaande glinsterende krullen voorop, prachtig doet, en sierlijk zijwaarts om den bol heenligt.

Deze afbeelding geeft ons een bijzonder mooi avondtoilet te zien. Het is gemaakt van witte zijde, terwijl de garneering bestaat uit kant en een ceintuur van licht gekleurde zijde. De rok bestaat uit drie strooken, die ruim uit-staan. Uit de driekwart mouw komt een breede strook van fijne kant, waarboven een plooiseltje van zijde is aangebracht. Ook het kanten vestje wordt geplooid en voltooid door een kraag van tule en een van zijde.

(*foto's Joh. Bickhoff*).

En hiermede sluiten wij voor deze keer weder onze reeks opnamen; ge ziet, er is verscheidenheid genoeg, dames; evenals er onder U verscheidenheid van . . . gezichtjes en gezichten is, waarop, elk naar zijnen aard, een der nieuwe modelhoeden een goed figuur zal maken.

En nu, tot ziens, lieve dames. Beste groetjes voor u allen.

WILLY.